

Благородна жетва симболизује смисао људског живота. То златно семе, од којег се прави хлеб наш насушни, Срби поштују, цене и са песмом крећу на косидбу и вршидбу

Становници села Старо Грацко, код Липљана, радни, вредни и честити људи сејали су, узгајали и кренули на поље, тог кобног 23.јула.1999.године...

Знали су да није безбедно и тражили су пратњу КФОР-а, али нису наишли на разумевање. Свуда около дешавала су се киднаповања, малтретирања и убиства, јер је југословенска војска и полиција отишла пре месец дана. Али пожњевено зрело жито није могло да чека да га упропасти киша која се спремала. Јанићијевићи Слободан (35), Миле (42), Момир (50) и Новица (17), браћа Живић Јовица (29) и Раде (33), Ђекић Станимир (45) и Бошко (50), Цвејић Саша (25) и Љубиша (50), Никола Стојановић (60), Миодраг Тепшић (45) и Милован Јовановић (25) и Андрија Одаловић (30) у поподневним сатима кренули су на вршидбу. Зебња коју су осећали, није била без разлога.

Мрак је увелико падао, а они се нису враћали. Брига, страх, стрепња породица је расла. Тек око пола десет увече припадници КФОР-а су отишли у поље. Призор који су затекли био је језив. Тела свих убијених жетелаца, изрешетана рафалима, масакрирана, су лежала на пољу, поред комбајна, а око 150 метара даље једно тело је било потпуно унакажено. Као да починицима меци нису били довољни, па су се иживљавали над недужним жртвама, који су криви само зато што су Срби!

